

disse Krydsere, der udelukkende ere bestemte til at fare ud paa Havet for at tilintetgøre Maajer af Værdier for fredelige Borgere. Altsaa vil man paa dobbelt Maade vinde betydeligt ved en saadan folkerelig Vedtægt. Dr. Baumbach fremhævede ogsaa særlig det sørgelige i, at man, selv om man ikke vilde anerkende Privatretten paa Søen, dog ikke havde forlorladt Princippet i civiliserede europæiske Nationer, at lønne Officerer og Mandstab paa den Maade, at de gave dem den tagne private Ejendom som Belønning som Prispenge. I Stedet for altsaa, at Kampen, som udsægtes af det militære Personale, skulde føres af Bligtfølelse og i Fædrelandets Interesse, vilde dette lidt efter lidt udvide sig til, at de kun tjente for at søge Gevinst, at Kamp paa Havet blev til egen Fordel for den enkelte i Stedet for deres Fædrelands Interesser. Og det bliver ganske umaadelige Værdier, naar vi tænke os, hvorledes dette Krydservæsen nu er udviklet i Sammenligning med, hvad der var Tilfældet for hundrede Aar siden, og hvorledes det nu vil tilintetgøre til Fordel for disse militære Besætninger: Handel, Skibsfart og borgerligt Erhverv. Dette blev, som sagt, meget stærkt fremhævet af Dr. Baumbach, ligesom han ogsaa paaviste det uheldige i, at Priseretterne kun ere nationale i Stedet for internationale. Smidlertid svarede Rigskansleren, at hvorvel han sympatiserede med Tanken om at civilisere Krigen paa den Maade, ansaa han det for umuligt for den tydske Regering at optage Sagen til videre Udførelse, idet han mente, at skont Tyskland gerne vilde slutte sig dertil og vilde søge at lade sig lede af disse Hensyn med Hensyn til sin Opdrøden under en Krig, er der Magter, der mene at maatte legitimere om ikke selve Raperiet saa dog Raperiet med Orlogskrydsere, da det er af Vigtighed at opretholde denne Side af Krigsførelsen i selve Krigens Interesse. Han gik ud fra, at en Magt som England, der har en saa mægtig Flaade, som ere alle andre overlegen, naar det kommer i Krig, har den Opgave som enhver anden Stat ved alle Midler at søge at tvinge Krigen til Ende saa hurtigt som muligt, og for England vilde det da være af Vigtighed at tilintetgøre al fjendtlig Handel, ikke blot ved Blokade af Havne, men saaledes at de fjendtlige Handelsflotte ikke kunde færdes paa Havet uden at blive tagte, og at neutrale Landes Handel for det fjendtlige Folk hindredes mest muligt. Rigskansleren udtalte, at i alt Fald Tyskland ikke vilde tage Initiativet, men han henviste til England som den paa dette Omraade naturlig ledende Magt, der bedst maatte kunne gøre det.

Følgen deraf var, at der fra Højres Side i den tydske Rigsdag blev stillet Opfordring til Forslagsstilleren Dr. Baumbach om at tage Forslaget tilbage, ikke fordi man ikke sympatiserede dermed, men netop fordi man ikke ønskede, at Rigsdagen ved i Henhold til Rigskanslerens Ytringer at nægte at fremme Forslaget skulde give sig Udseende af, at den ikke sympatiserede med Tanken og ikke ønskede den gennemført. I Henhold til disse Udtalelser tog Dr. Baumbach Forslaget tilbage, men selvfølgelig med den Reservation at genoptage det, naar Tiden dertil maatte være kommen. Men fordi man i den tydske Regering ikke mente at kunne optage Sagen, er der intet i Vejen for, at et andet Lands Regering kan gøre det, og jeg vil sige, at hvis den ærede Konseilspræsident tog denne Sag op, er der, selv om det ikke lyktes at gennemføre den i den Udstrækning, som den her foreligger i Forespørgslen, ingen Tvivl om, at de europæiske Regeringer ved at forhandle om disse Forhold vilde kunne komme til i det mindste at fastsætte bestemte Regler for Krigsførelsen til Søs, som ere nøjagtigere og heldigere affattede end dem, der nu ere folkeretlig Regel. Jeg skal saaledes henpege paa, at det vilde være ønskeligt, at der kunde fastsættes Regler for, hvad der skal forstaaes ved effektiv Blokade, og hvad der skal forstaaes ved Krigskontrabande, Regel for, naar et Skib kan siges at være Blokadebryder. Det vil være af Interesse at vide, om et Skib, som antræffes i Atlanterhavet, bestemt til en tydsk Havn, naar denne blokeres, kan siges at være Blokadebryder, eller hvis et Skib løber ud af Blokadehavnen, fordi den Blokade ikke var effektiv, og det da antræffes ude i aaben Hav, er det da Blokadebryder, og kan det opbringes og kondemneres? Fremfor alt vil det være af største Interesse særlig for neutrale Magter, om der gennem saadanne Forhandlinger kunde faas oprettet internationale Priseretter i Stedet for de nationale, de krigsførende Magters Retter. Og endelig er der en Sag, som vil være af stor Betydning, og det er, at medens en krigsførende Magt nu ikke har Ret til at føre sine Priser til neutral Havn, og enhver Magt, der erklærer sig neutral, er forpligtet til at afvise dem, vilde det være muligt under saadanne Forhandlinger at faa optaget som folkeretlig Regel, at den krigsførende Magt tværtimod skulde have Ret til at løbe ind i den neutrale Magts Havn med sine Priser, men da ogsaa aflevere dem til den neutrale Magts Autoriteter og saaledes overlade dem Omhorgen for samme, indtil den neutrale Magts Priseret eller helst en international Priseret havde fastslaaet, om de skulde kon-